

Ванъ Дейкъ.

Витлеемската звезда.

Въ времето на царъ Ирода, когато въ бедната витлеемска пещера се роди Спасителътъ на свѣта, на далечния изтокъ, на небето се бѣ явила една необикновено голѣма и невиджана до тогава звезда. Тя прѣскаше силна и ярка свѣтлина и бавно, но постоянно, се движеше къмъ една посока — къмъ еврейската земя. Звездобройцитѣ, или както ги наричаха въ отечеството имъ, влѣхвитѣ, бѣха обърнали внимание на това небесно свѣтило. По тѣхно мнение, туй бѣ знакъ отъ Бога, че се е родилъ нѣкжде отдавна предсказаниятъ въ еврейскитѣ книги великъ царъ, избавителъ на хората отъ злото, учителъ и носителъ на новъ праведенъ животъ.

Нѣкои отъ тѣхъ, които тѣй много бѣха жадували за правда на земята и скърбѣха, че между хората царуватъ беззакония, се решиха да потърсятъ новородения царъ, за да му се поклонятъ и послужатъ. Где ще го намѣрятъ, тѣ, разбира се, не знаеха положително; може би, ще трѣбва да пжтуватъ дълго, а пжтищата въ онова време бѣха опасни; затова тѣ решиха най-напредъ да се събератъ всички въ опредѣленъ день на уговорено мѣсто, а